

Bezva, už se nám to líhne. tak pojďme ještě jednou, dáme tomu trošku nožičky.

Jirka Kožnar při nácivku pravil: „je třeba využít každou příležitost k doladění.“

A z basu odvětili: „no, ale to bychom se už opili.“

Tak jako rodiče pečují o své potomky, s radostí sledují jejich živoní kroky a s chloubou hovoří o jejich úspěších, tak i náš festival pečuje o své dítě - sbor Bohemiachor. Není to proto poprvé, co si můžete na stránkách Občasníku o „bohemáci“ něco přečíst.

Letos jsme si článek vypůjčili z internetových stránek sbor.cz, mediálního partnera festivalu:

Víkendový pěvecký sbor Bohemiachor se na svých poutích dost pravidelně schází na několik letních dní na Lipnici nad Sázavou, v místě s mohutným geniem loci, příjemnými lidmi a krásou přírody kolem. Letos setkání ozvláštnil svou přítomností zámožský host Kinley Lange.

Tento sympatický chlapík s výraznou tváří a lehce prošeďivélou hřívou vzbuzuje dojem vážného a usedlého člověka, v souhlase se svým povoláním hudebního skladatele, sbormistra a dirigenta, působícího hlavně v oblasti duchovní hudby. Při práci nad partiturami, které s sebou přivezl, se však ukázalo, že je nejen erudovaný muzikant s přesnou představou o výsledném tvaru, ale rovněž temperamentní a živelný tam, kde si to žádaly černošské spirituály, jemná a citlivá ve skladbách s niternou osobní výpovědí, skvělá v intonaci moderních skladeb.

A krom toho všeho se předvedl i coby vtipný, veselý a spontánní společník při večerních posezeních. Překvapil i lecčím, co věděl o oborů mimo hudbu, a pobavil rychlostí, se kterou si osvojil několik českých slov, s dokonalou výslovností skrze své muzikantské ucho. Připočteme-li ještě skromnost a pokoru, se kterou pracoval a vůbec vystupoval, musíme jen konstatovat, že naprosto neodpovídá mediálnímu obrazu povrchního, zubícího se Američana. Rozuměli jsme si s ním dokonale, možná líp než s řadou vážených sbormistrů domácích, se kterými jsme kdy spolupracovali.

Koncert v kostele sv.Víta v úterý 2.8.2005 byl postaven převážně na duchovní hudbě. Kinley Lange předvedl čerstvě nastudování duchovních písní (od afrických obřadních písní a spirituálů k současné – i vlastní – sborové tvorbě), kmenoví sbormistři Jan Staněk a Libor Sládek sbor vedli v čtyřech částech Nešpor Sergeje Rachmaninova. Koncert doplnilo několik drobnějších skladeb současné duchovní tvorby.

Protože však Bohemiachor tvoří „lidé, kterým ve zpívání nic nezabrání“ (jak při koncertě uvedl Jan Staněk), pokračovali ve zpěvu i po té, co vyšli ven. Nakonec se ještě všichni vyfotografovali na schodech před kostelem. Ve výhledu se rýsují velmi slibné projekty, včetně dalších výjezdů do zahraničí, ve kterých bude mít Bohemiachor šanci zúročit práci posledního období a velmi slibné, hlasově silné obsazení. Vnos Kinleyho Langea bude v těchto projektech jistě hrát významnou roli.

Více o Kinley Langeovi najdete na internetových stránkách kinleylange.com a kdo ví, třeba se s ním také setkáte jako s dirigentem ateliéru na některém z dalších ročníků festivalu.

Naší redakci se podařilo odlatpit dirigenta ateliérů minulých ročníků Libora Sládka a on nás pravil: „Letos nerediguji žádný ateliér a krásně si celý festival užívám, mám čas v klidu čerpat tu nádhernou atmosféru a je to paráda. Jsem rád, že festival poznám zas trochu jinak.“

AUTOBUSY NEDĚLE RÁNO

pojedou od internátu od brány pro jednotlivé ateliéry takto:

1. autobus	7:30	ateliéry 2 a 3
2. autobus	7:45	ateliéry 4 a 5
3. autobus	8:00	ateliér 6

A to je letos vše, konečně, anketu jsme letos nezařadili, protože vy byste si jistě přáli festival ještě o kus prodloužit a to už by bylo na nás moc. Mějte se celý rok moc krásně, hezké Vánoce, Nový rok, narozeniny a tak a koncem srpna zese přijedte za námi , těšíme se na vás.

OBČASNÍK č. 2

festivalu BOHEMIA CANTAT LIBEREC 25. - 28. 8. 2005

Je to obecně známý fakt - lidi nečtou. Nečtou to, co napsali jiní a dokonce někdy ani to, co napsali sami, což pak přináší různé zapeklité situace, třeba zrovna včera, stojím před zamčeným ateliérem a volám jeho manažerku, že pro ni mám noty, ať mi otevře (je asi 10 večer), ale dovolal jsem se úplně někam jinam a dotyčnou cizí neznámou osobu snad i vzbudil. Měli jsme v našem festivalovém seznamu špatně napsané číslo a doposud si toho nikdo nevšiml, neboť také nečteme. Nebo třeba vy, zrovna teď je to tedy výjimka, jinak byste nebyli zrakem v těchto řádcích, ale četli jste třeba předchozí občasník nebo program festivalu? Tam je spousta užitečných informací (a taky různých plků), na které se nás často ptáte (když se zeptá tak třeba jen třetina z vás postupně na stejnou věc, to už dá zabrat) a přitom ty důležité informace si nosíte s sebou u not či v tašce, kapse... prostě lidi nečtou.

To jsou ale jen dojmy z onoho hektického úvodu, když už každý ví, co a jak, kam patří a po společném zpívání se všichni rozejdou do svých zkušeben, je čas si na chvilku oddechnout a třeba i chytat netopýry. A to tedy opravdu, najednou se jeden netopýr proháněl vestibulem Domu kultury a několik jedinců pojalo nápad, že venku mu bude lépe a tak netopýra začali za pomoci ubrusů nahánět, byla to docela komická záležitost. A netopýr? Po chvíli se odletěl ukryt někam do horního patra.

Doneslo se nám, že někteří dirigenti trpí Napoleonským komplexem, a máme pro to doloženo mnoho konkrétních důkazů, jedná se převážně o ty menšího vzrůstu, není taky moc divu, když se před nimi zpěváci často vyvyšují za pomoci praktikáblů, vytahují se v zadních řadách na špičky, i jinak se vytahují, jen aby přes své vytahující se kolegy v předních řadách zahlédli aspoň kousek

svého oblíbeného sbormistra. To se pak není dirigentům čemu divit. Několik případů NK jsme zaznamenali i na našem festivalu, třeba U. E. podotkl, že neví proč jemu vybrali zrovna tu nejvytáhlejší manažerku ateliéru, snad prý schválně. Na J. K. se jeho ateliér zase tolik vytahoval, až si přál mít svůj malý soukromý praktikáblík, na kterém by se i on mohl aspoň trochu povyšovat. Praktická manažerka jeho ateliéru hned praktikábl s pomocí kamarádů zhotovila a jelikož se jedná o prototyp a unikát, který možná, po osvědčení se, zkusí jako správná manažerka uvést na trh, dostal onen „praktický kabel“ během výroby již i pracovní název: Podkožnar. A řekl bych, že své místo na trhu si najde, třeba možná i u mne, vysokým vzrůstem taktéž neoplývám a třeba při rozhovoru z očí do očí s dlouhonohou dívkou, kdy je to spíše rozhovor z očí do prsou, by se mi pár „podkožnarů“ také sešlo.

Vzpomenu-li si na Postřižiny, v jednu chvíli se tam praví: ...je teď rychlejší doba, vše se zkracuje... No a u nás je to naopak, vše se prodlužuje, věřte nevěřte, třeba letošní festival - je o den delší, už ale nevím o který, za ty roky jsem byl zvyklý na režim od pátku do neděle a teď v tom prý figuruje ještě nějaký jiný den. Který? To se nějak posouval kalendář? To jsem asi něco prošvihl, ale asi to byla trochu utajená akce, protože jsem zjistil, že nejsem sám, kdo má v posledních dnech a hodinách časový zmatek, snažíme se orientovat podle různých údajů, už ale vím, že třeba podle jídelníčku nám to moc nejde, jednak i těch jídel je víc na výběr a pak, někteří si i vymyslejí jiná jídla (svá oblíbená), takže třeba podle svíčkové na smetaně opravdu nepoznám, co je za den. Časové zmatení zažíváme ale i jiného druhu, třeba zrovna teď, pro někoho ještě neskončil pátek a prodlužuje jej co se dá v nějaké milé hospůdce a jelikož již skoro svítá, nebude tomu

dlouho a ranní ptáčata začnou své probouzení rituály, v jednu chvíli budou jistě tyto dva dny i současně. A pak se v tom vyznejte.

Nevím jak vám, ale mně se společenský večer velmi líbil, ti skvělí Techtle Mechtle Han-ky Panky tak krásně hráli... no však jste je sami slyšeli, hlavně to závěrečné Karaoke, kdybychom vás z kulturáku jemně nevyháněli, tak tam za podpory těchhle muzikantů, co umí zahrát snad vše a co neumí, nepřiznají, zpíváte asi ještě teď...

Jeden Karaoke „příspěvek“ s kouzelnou textovou úpravou nám na přání jeho interperet i napsal a my vám ho zde předkládáme, abyste se z něj mohli těšit i později.

Po společenském večeru, abychom vás, neúnavné pěvce, dostali z kulturáku, kde již potřebovali připravovat další den, povedlo se tak jen s příslibem pokračování v nějaké nonstop hospůdce, což opravdu nebyl planý slib, ale realita a myslím si, že i všech 41 zúčastněných si to pak se zpěvem, vínem, pivem i utopenci atd. docela užilo, stejně jako pan vrchní, který si nás dokonce fotil, že tolik lidí v hospodě ještě neměl.

zaslechli jsme zde i svéráznou úpravu textu jedné písně, jistě poznáte které: „...slyším pivní pípu, jak z ní natáčí...“

V tu dobu na internátě u jiné pařešní sestavy naše ucho zaslechlo spoustu songů, jeden

PÁR VEPRŮVÝCH OCÁSKŮ
(Love me tender...)

text: PADOUSÍ

Pár veprůvých ocásků
ve chlebníčku mám
Koupil jsem je pro lásku
k narozeninám
Dárek ten neobvyklý
rozdělí ji líce
Ptá se s tváří nevinnou
proč jíich není víc

Pár veprůvých ocásků
hravě posadí
Zkroutit její apetýt
to však nestačí
Vztekle talíř odstřeší
Nedím udíven
Běž a už se nevracej
vyhání mě ven

Pár křemenných oblačků
pohání můj spěch
a pár modrých oblačků
kreslí na zádech
Lásku hory přenaší
už se nehnevám
Čekám s kufrem před masnou
než otevrou kram

Spůlmetrákem ocásků
kračím stěží vstříc
Čeká mě však prázdný byt, tiskel a nic víc
Ať už pro ni srdce mě nikdy nepatrá
Odlákal ji jiný muž než kam na játra.

Gitara Max Polkan 27.8.2005
vyrabal z paměti
pro hrádatel Bohemia cantat

s krásným komentářem: „zahraji příšernou píseň, baladu o radioaktivním odpadu.“ Opravdu silný text raději neuvádíme, aby tento „obšťastník“ po nocích ještě nesvítil.

A již tu máme i první stenografické zápisy z ateliérů, jedná se jako obvykle především o výroky sbormistrů:

RV:

Železo vzniklo tak, že šel vlk s medvědem po třasovisku. (vysvětlení textu 2. ateliéru)

Víte co to je třasovisko?

To je, když jdete na Šumavě na houby a již se nevrátíte.

tady to musí být hodně ostré „i“ - taková barva, jako když (Eskymák) uloví tuleně a má 2 měsíce co jíst...

při žádosti o hodně temný tón: zKuste to až z podbřišku, takové pocco toaletto!

Tady můžete dělat, jako když se rodí Critters

Při rozdělování altistek do skupin podle barvy hlasu jedna po druhé přespívají krátký tón, když dozpívají poslední z nich, Roman praví: Vy jste všechny dobry.....no to je špatný...

Naši základní naši je vyděsit publikum... všemi dostupnými prostředky!

při vysvětlování textu, jak vzniklo železo:

...a jako slina kape na zem. (no já mám pro to horší slovo.. je takový zelený)

zařví to tak, jako bys řval: Vylezte debilové na pódium, Staněk chce něco říct!

zkuste to idintonovat: čury mury, čury mury fuk! (na melodii z Vltavy)

ten sbor musí být jako od opic z pralesa, jen si je představte: šimpanz, gorila, oragutan... ze sboru: ...a my

něco jsme zaslechli i na internátě, poté, co RV protáhl večerní zkoušku o hodinu:

- do pr...

- aspoň trocha „lidštiny“ po té estonštině

V alikvotním ateliéru tolik srandy nezaznělo, asi na ni není čas, tvrdě se pracuje, vždyť mají koncert o den dříve, dokonce HS pro úsporu času shrnuje jednotlivá jazyková sdělení do jedné věty: začne česky, pokračuje větu německy a dokončí anglicky, ale skoro všichni nachápnou, neboť jen z jejich fragmentu nerozumí.

Roman Válek ale ve svých vtipných proslovích stejně vede na celé čáře. Ve zkoušce taky, je neúnavný a své ateliérové ovečky nahnal na malou zkoušku ještě i v průběhu společenského večera (...oni si to sami přáli...).

Na té extra RV zkoušce naše ucho zaslechlo:

No, tak ta vata už tam je. Teď už jenom zbývá postavit teepee, rozdělat oheň a ulovit toho soba...

Požadavek na malou sekundu pod sopránem: vězte, že musíte zpívat špinu pod sopránem.

Udržte ten tón. Pocco čurissimo!

Basy, ve kterém místě si myslíte, že ztrácíte tonální podstatu?

Jak vyslovit ... - AA: napřed se tyranosaurus chystá, pak tlamu otevře.

Tenoři to budou mít snadné, to je jen přenesený tón ze sóla, ... teda v případě, že to tam ten sólista zazpívá.

Zkuste být jedovaté, hnusné fortissimačky. - po přezpívání - No zkuste to vykousnout tu frázi, teď to bylo zase až moc oslizlý...

Zkuste tam napasovat ten ostrý zvuk: „ouyyx!“, to je jako když kroutíš praseti rypákem.

Jste strašně natvrdlí... začínám bejt rád, že dneska není koncert!

ta siréna musí být s cresscendem, nesmí znít nedomrle, jako z vedlejší vesnice. Musí to znít, jako když hoří přímo u vás.